Poznań, dnia 31 sierpnia 1929 r.

POZNAŃSKI DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr. 35

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY: Str.

Poz. 406. Pismo okólne Urzędu Wojewódzkiego w Poznaniu z dnia 17 sierpnia 1929 r. l. dz. 7866/29 II. w sprawie tablic z napisami na wozach 1098

„ 407. Sprostowanie zarządzenia Wojewody Poznańskiego z dnia 27 lipca 1929 r. w sprawie terytorjalnych ograniczeń w wykonywaniu przemysłu okrężnego ogłoszonego w Pozn. Dzienniku Wojew. Nr. 37, poz. 376. 1098

„ 408. Komunikat Wojewody Poznańskiego z dnia 21 sierpnia 1929 r. w sprawie pow. szczuczyńskiego. 1098

„ 409. Zarządzenie Starosty Powiatowego w Koźminie z dnia 24 sierpnia 1929 r. o ustaleniu taryfy maksymalnej najmu koni i samochodów 1098

„ 410. Obwieszczenie Miejskiego Urzędu Bezp. i Porządku Publicznego w Poznaniu z dnia 23 sierpnia 1929 r. dot. zmian cen maksymalnych na mięso skopowe 1099

„ 411. Komunikat Zakładu Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych w Poznaniu z dnia 26 sierpnia 1929 r. w sprawie zamianowania Komisarza Rządowego 1099

„ 412. Przepisy wykonawcze do statutu miejscowego dotyczącego obowiązkowej straży pożarnej w m. Rogowie 1099

„ 413. Ruch służbowy:

a) Resort Ministerstwa Spraw Wewnętrznych 1101

b) Resort Ministerstwa Rolnictwa 1102

c) Resort Min. Robót Publicznych 1102

d) Resort Ministerstwa Poczt i Telegrafów 1102

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

Regulamin targów małych (zwykłych, tygodniowych) w mieście Wyrzysku, powiat Wyrzysk . . 1102

Wyciąg ze statutu Spółki meljoracyjnej obszarów nad rowem Zakrzewskim w Zakrzewie, powiat rawicki 1109

Statut o opłatach specjalnych, drogowych, na rzecz powiatu żnińskiego 1109

Ogłoszenie 1110

Postępowanie odszkodowawcze z tytułu wywłaszczenia nieruchomości 1110

Przetarg 1111

Przetarg publiczny 1111

Przetarg 1111

Zagubione dokumenty 1112

Publikacje sądowe 1112

DZIAŁ URZĘDOWY

406.

PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO W POZNANIU

z dnia 17 sierpnia 1929 r. l. dz. 7866/29 II.

w sprawie tablic z napisami na wozach.

Do wszystkich Panów Starostów oraz Panów Prezydentów miast wydzielonych.

Otrzymuję liczne zażalenia, że przepisy § 22 Rozporządzenia Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 26-go czerwca 1924 r., regulującego używanie i ochronę dróg (Dz. U. R. P. Nr. 61, poz. 611), są różnie stosowane i różnie interpretowane.

Dla uniknięcia rozbieżności w stosowaniu tych przepisów wyjaśniam, że wszystkie pojazdy, znajdujące się na drogach publicznych z wyjątkiem pojazdów osobowych, nie służących dla celów zarobkowych, — winny posiadać napisy względnie być zaopatrzone w tablicę o wymiarach conajmniej 25 × 25 cm., umieszczoną z lewej strony pojazdu, a zawierającą jasno i czytelnie wypisane w języku polskim (literami łacińskiemi) imię, nazwisko i miejsce zamieszkania właściciela lub też nazwę i adres firmy, fabryki, majątku i t. p.

Imiona zatem niepolskie, które jednakże w języku polskim mają swój odpowiednik, winny być na tablicach wypisane w brzmieniu polskiem a nie w obcem np. „Franz Zahn" — „Franciszek Zahn" i t. p.

Również nazwy miejscowości winny być wypisywane wyłącznie w polskiem brzmieniu.

W końcu nadmieniam, że Pan Prezes Sądu Apelacyjnego w Poznaniu sprawę ujednolicenia interpretacji powyższych przepisów ustawowych odnośnie do napisów niemieckich na wozach przedłoży po ukończeniu feryj sędziowskich Ogólnemu Zgromadzeniu Sędziów Sądu Apelacyjnego.

Za Wojewodę: (—) Zawistowski,
Naczelnik Wydziału Bezp. Publicznego.

407.

SPROSTOWANIE ZARZĄDZENIA WOJEWODY POZNAŃSKIEGO

z dnia 27 lipca 1929 r.

w sprawie terytorjalnych ograniczeń w wykonywaniu przemysłu okrężnego

ogłoszonego w Poz. Dzienniku Wojew. Nr. 37, poz. 376.

Zarządzenie Wojewody Poznańskiego z dnia 27-go lipca 1929 r. w sprawie terytorjalnych ograniczeń w wykonywaniu przemysłu okrężnego w Województwie Poznańskiem, ogłoszone w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim, Nr. 32, poz. 376, prostuje się o tyle, że zarządzenie to nie dotyczy miasta Żnina, a miasta Janówca, powiatu żnińskiego.

Za Wojewodę:
(—) Inż. Magdziarski, w z. W. Przemysłowego.

408.

KOMUNIKAT WOJEWODY POZNAŃSKIEGO

z dnia 21 sierpnia 1929 r.

w sprawie pow. szczuczyńskiego.

Zwracam uwagę zainteresowanym czynnikom, że rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 26 kwietnia 1929 r. — Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 307 — utworzony został w województwie nowogródzkiem powiat szczuczyński z siedzibą władz powiatowych w Szczuczynie.

Utworzenie tego powiatu stało się powodem nieporozumień przy kierowaniu przez urzędy pocztowe korespondencji urzędowej — z uwagi na istnienie powiatu tejże nazwy w województwie białostockiem, aczkolwiek z siedzibą władz powiatowych w Grajewie.

Niejednokrotnie zdarza się, że starostwo powiatowe w Grajewie otrzymuje pakiety urzędowe, przynależne do starostwa powiatowego w Szczuczynie w województwie nowogródzkiem.

Ponieważ okoliczność ta powoduje otwieranie mylnie skierowanych pakietów przez niewłaściwy urząd, zbyteczną następnie korespondencję i otrzymywanie przesyłek przez urząd właściwy w terminie spóźnionym — przeto Min. Spraw Wewn. zarządziło okólnikiem Nr. 170 z dnia 13. VIII. 1929 r., by korespondencja urzędowa, przeznaczona dla urzędów — w Szczuczynie w woj. białostockiem z siedzibą władz powiatowych w Grajewie, była adresowana wprost do Grajewa, bez dodatku wskazującego na powiat szczuczyński.

Wojewoda:
(—) w z. Gronziewicz, wicewojewoda.

409.

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO W KOŹMINIE

z dnia 24 sierpnia 1929 r.

o ustaleniu taryfy maksymalnej najmu koni i samochodów.

Na podstawie art. 131 łącznie z art. 43 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn.

7-go czerwca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468) o prawie przemysłowem po wysłuchaniu opinji Izby Przemysłowo-Handlowej w Poznaniu oraz Rad Miejskich w Koźminie, Borku i Pogorzeli powiatu koźmińskiego, ustalam na obszarze tychże miast następującą taryfę maksymalną za najem koni i samochodów:

1. za przejazd samochodem lub powózką za podwójny klm. . . . . 1,— zł
2. za przejazd w mieście Koźminie i na dworzec:
   a) samochodem . . . . 2,— „
   b) dorożką jedno- lub dwukonną
      1—2 osób . . . . 1,— „
      za dalszą osobę . . . . . . 0,50 „
3. za postojowe pierwsze 30 minut wolne, za każdą następną godz. . 1,50 „

Winni przekroczenia powyższej taryfy będą karani na podstawie postanowień karnych Działu VII wyżej podanego rozporządzenia.

Starosta Powiatowy:
w z. (—) Szatkowski, asesor

410.

OBWIESZCZENIE MIEJSK. URZĘDU BEZP. I PORZĄDKU PUBLICZNEGO W POZNANIU

z dnia 23 sierpnia 1929 r.

dot. zmian cen maksymalnych na mięso skopowe.

Na podstawie rozporządzenia Ministra Spr. Wewnętrznych z dnia 19. 7. 1928 r. o regulowaniu cen przetworów zbóż chlebowych, mięsa i jego przetworów (Dz. U. R. P. Nr. 87, poz. 761) i rozporządzenia Wojewody Poznańskiego z dn. 2. 11. 1928 r. (Pozn. Dz. Woj. nr. 44, poz. 589) oraz rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 31. 8. 1926 r. o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku (Dz. U. R. P. Nr. 91, poz. 727) ustanawia się następujące ceny maksymalne za 1 kg.

mięsa skopowego:

od kulki	4,00	zł
nerki	3,80	„
mostek	3,60	„
od karku	3,40	„
łopatka	3,60	„
gicz	2,00	„

Wyżej wymienione ceny obowiązują od dnia następnego po ogłoszeniu.

Winni pobierania lub żądania cen wyższych lub nieujawnienia ich na cenniku ulegną karze aresztu do 6 tygodni lub grzywny do 10.000 złotych po myśli art. 4 rozporządzenia Prezyd. Rzeczyp. z dnia 31. VIII. 1926 r. o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku (Dz. U. R. P. nr. 91, poz. 527), oprócz tego może być połączona konfiskata przedmiotów, do których odnosi się czyn przestępczy.

Za Prezydenta Miasta: (—) A. Mizgalski,
Dyrektor Miejsk. Urzędu Bezp. i P. P.

411.

KOMUNIKAT ZAKŁADU UBEZPIECZEŃ PRACOWNIKÓW UMYSŁOWYCH W POZNANIU

z dnia 26. VIII. 1929 r.

w sprawie zamianowania Komisarza Rządowego.

Dekretem z dnia 24 sierpnia 1929 r. L. dz. 5304/U. II. Pan Minister Pracy i Opieki Społecznej rozwiązał władze Zakładu Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych w Poznaniu.

Jednocześnie zamianował Pan Minister Komisarzem Rządowym Zakładu Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych w Poznaniu p. Stefana Wilczyńskiego, Naczelnika Wydziału Pracy i Opieki Społecznej Urzędu Wojewódzkiego w Poznaniu i Komisarza Okręgowego Związku Kas Chorych na Województwo Poznańskie i Pomorskie.

Zakład Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych
w Poznaniu: (—) Jan Zawadzki, zast. dyr.

412.

PRZEPISY WYKONAWCZE DO STATUTU MIEJSCOWEGO DOTYCZĄCEGO OBOWIĄZKOWEJ STRAŻY POŻARNEJ W M. ROGOWIE.

Na zasadzie § 17 rozporządzenia policyjnego dotyczącego pożarnictwa z dnia 29 stycznia 1923 r. (Dziennik Urzędowy Województwa Poznańskiego Nr. 8, poz. 137 z dnia 24 lutego 1923) oraz § 13 statutu miejskiego dotyczącego utworzenia Obowiązkowej Straży Pożarnej w mieście Rogowie z dnia 25 maja 1929 r. wydaje się dla Obowiązkowej Straży Pożarnej następujące przepisy wykonawcze:

§ 1.

Obowiązkowa Straż Pożarna obowiązana jest na wezwanie władzy Bezpieczeństwa i Porządku Publicznego stanąć do czynnej zgodnej współpracy z urzędowo uznaną Ochotniczą Strażą Pożarną przy gaszeniu pożarów w miejscu lub też w obrębie 7½ klm. jak również brać udział w ćwiczeniach i przeglądach Ochotniczej Straży Pożarnej.

§ 2.

Kierownikiem Obowiązkowej Straży Pożarnej jest każdorazowy naczelnik urzędowo uznanej Ochotniczej Straży Pożarnej wzgl. jego zastępca. Naczelne kierownictwo akcji ratunkowej przy pożarze należy jednakowoż (na miejscu pożaru) do burmistrza (miejscowego zarządcy Bezpieczeństwa i Porządku Publicznego).

§ 3.

Obowiązkowa Straż Pożarna podzielona jest na oddziały stosownie do potrzeb natury technicznej Ochotniczej Straży Pożarnej. Na czele poszczególnych oddziałów Obowiązkowej Straży Pożarnej stoją komendanci, mianowani przez miejscową władzę Bezpieczeństwa i Porządku Publicznego na przedstawienie naczelnika Ochotniczej Straży Pożarnej.

§ 4.

Czynności poszczególnych oddziałów Obowiązkowej Straży Pożarnej wyznacza przy ćwiczeniach, pożarach wzgl. innej służbie naczelnik Ochotniczej Straży Pożarnej wzgl. jego zastępca lub komendant oddziału.

§ 5.

Osoby powołane do służby przy Obowiązkowej Straży Pożarnej winny bezwzględnie stawić się natychmiast na każde zawezwanie władzy Bezpieczeństwa i Porządku Publicznego wzgl. zarządzony alarm na wyznaczone miejsce zbiórki i podporządkować się rozkazom władzy Bezpieczeństwa i Porządku Publicznego, naczelnikowi Ochotniczej Straży Pożarnej, jego zastępcy lub komendanta oddziału.

Nie wolno też samowolnie zmieniać ani opuszczać wyznaczonych stanowisk względnie miejsc służbowej czynności tak długo dopóki kierownik ćwiczeń wzgl. akcji ratunkowej na to nie pozwoli.

§ 6.

Osoby powołane do służby przy Obowiązkowej Straży Pożarnej, które z ważnych przeszkód nie mogą stawić się na alarm wzgl. wezwanie władzy Bezpieczeństwa i Porządku Publicznego do pożaru, ćwiczeń lub zarządzonego przeglądu, winny w przeciągu trzech dni usprawiedliwić swoją nieobecność władzy miejscowej.

§ 7.

Osoby powołane do służby przy Obowiązkowej Straży Pożarnej otrzymują wystawione przez miejscową władzę Bezpieczeństwa i Porządku Publicznego karty legitymacyjne z wypisanem przydziałem służbowym.

Legitymacje te należy przechowywać i mieć zawsze przy sobie w czasie ćwiczeń, pożarów i wszelkich innych zebrań służbowych oraz okazać je na żądanie naczelnika, jego zastępcy, komendanta oddziału, lub władzy Bezpieczeństwa i Porządku Publicznego. O ile zostaną wydane opaski służbowe należy je mieć zawsze w pogotowiu a przy czynnościach służbowych nosić takowe na lewem ramieniu.

§ 8.

Osoby obowiązane do służby przy Obowiązkowej Straży Pożarnej winny się zgłosić celem wpisania ich do ewidencji w dniach i godzinach oraz miejscu wyznaczonem przez miejscową władzę Bezpieczeństwa i Porządku Publicznego.

§ 9.

Osoby, które pragną być zwolnione od czynnej służbie przy Obowiązkowej Straży, winny w oznaczonym czasie wnieść do miejscowej władzy podanie z prośbą o zwolnienie i uiścić roczną składkę w wysokości ustalonej przez Magistrat w myśl postanowień statutu miejscowego.

§ 10.

Wyznaczeni przez władzę miejscową właściciele zaprzęgów obowiązani są na każde wezwanie lub alarm (do pożaru w miejscu, jako też w obrębie $7\frac{1}{2}$ klm.) stawić natychmiast konie z kompletną uprzężą i woźnicą przed strażnicą pożarną względnie na wyznaczony plac zbiórki do rozporządzenia straży pożarnej.

§ 11.

Właściciele zaprzęgów mogą być zwolnieni od obowiązku czynnej służby przy Obowiązkowej Straży Pożarnej tylko przez władzę miejscową, o ile zwolnienie odpowiada postanowieniom §§ 4, 6 rozporządzenia policyjnego o pożarnictwie.

§ 12.

Osoby zaciągnięte do służby przy Obowiązkowej Straży Pożarnej winny zawiadomić władzę miejscową o każdej zmianie mieszkania względnie wyprowadzenia się do innej miejscowości.

§ 13.

Wszelkie spory i zażalenia powstałe przy wykonywaniu służby nie wolno wszczynać na placu ćwiczeń lub w miejscu pożaru, lecz należy wnosić do Urzędu Bezpieczeństwa i Porządku Publicznego, który sprawy te rozpatrzy.

§ 14.

Wszelkie wykroczenia przeciw przepisom tym karane będą stosownie do § 44 rozporządzenia policyjnego dotyczącego pożarnictwa z dnia 29 stycznia 1923 r. grzywną do 60 złotych a w razie niemożności zapłacenia karą aresztu.

§ 15.

Niniejsze przepisy wykonawcze wchodzą w życie z dniem ogłoszenia po poprzedniem zatwierdzeniu przez p. Wojewodę zgodnie z postanowieniami § 17 cytowanego na wstępie rozporządzenia policyjnego.

Równocześnie tracą moc obowiązujące dawniejsze przepisy wykonawcze.

Rogowo, dnia 27 maja 1929 r.

Magistrat miasta Rogowa:
(—) Sobczak, (—) Lisiecki, (—) Niezgodzki.

Rada miejska:
(—) St. Niewiadomy, (—) W. Swędrzyńska, (—) Szczepan Szymczak.

* * *

Niniejsze przepisy wykonawcze do Statutu miejscowego dotyczącego Obowiązkowej Straży Pożarnej w mieście Rogowie zatwierdzam na zasadzie postanowień § 17 Rozporządzenia policyjnego, dotyczącego pożarnictwa z dnia 29 stycznia 1923 r. (Dz. Urz. Woj. Pozn. Nr. 8, poz. 137) pod następującemi warunkami:

1. nazwa: „Władza bezpieczeństwa i porządku publicznego" winna być naprowadzana bez skrótu P. P. gdyż skrót ten używa Policja Państwowa i
2. w § 14 grzywna 15 zł winna być zastąpiona grzywną do 60 zł.

Poznań, dnia 8 sierpnia 1929 r.

Wojewoda:
w z. (—) Gronziewicz, wicewojewoda.

* * *

Powyższe przepisy wykonawcze podaje się do publicznej wiadomości.

Rogowo, dnia 19 sierpnia 1929 r.

Magistrat: (—) Sobczak, burmistrz.

413.

RUCH SŁUŻBOWY.

a) Resort Ministerstwa Spraw Wewnętrznych:

Mianowani:

Praktykant admin. I kat. w Pozn. Urz. Woj. Józef Szczepański — referendarzem w VIII. st. służb. dnia 22. VII. 1929 r.

Praktykant admin. I kat. w Starostwie Pow. w Gnieźnie Edmund Rahn — referendarzem w VIII st. sł. dnia 22. VII. 1929 r.

Praktykant admin. I kat. w Starostwie Pow. w Pleszewie Marcin Formanowicz — referendarzem w VIII st. sł. dnia 22. VII. 1929 r.

Sekretarz w IX st. sł. w Starostwie Pow. w Żninie Piotr Nowicki — asesorem w VIII st. sł. dnia 30. VI. 1929 r.

Sekretarz w IX st. sł. w Starostwie Pow. w Ostrowie Mieczysław Nowakowski — asesorem w VIII st. sł. dnia 30. VI. 1929 r.

Sekretarz w IX st. sł. w Starostwie Pow. w Śremie Telesfor Piotrowski — asesorem w VIII st. sł. dnia 30. VI. 1929 r.

Sekretarz w IX st. sł. w Poznańskim Urzędzie Wojew. Wiktor Smorowski — asesorem w VIII st. sł. dnia 30. VI. 1929 r.

Sekretarz w IX st. sł. w Starostwie Pow. w Chodzieży Władysław Stanek — asesorem w VIII st. sł. dnia 30. VI. 1929 r.

Sekretarz w IX st. sł. w Starostwie Pow. w Mogilnie Antoni Jahns — asesorem w VIII st. służb. dnia 30. VI. 1929 r.

Sekretarz w X st. sł. w Starostwie Pow. w Śremie Antoni Loga — sekretarzem w IX st. sł. dnia 30. VI. 1929 r.

Kancelista w XI st. sł. w Starostwie Pow. w Jarocinie Janina Rydlewska — rejestratorem w X st. sł. dnia 30. VI. 1929 r.

Rejestrator w XI. st. sł. w Starostwie Pow. w Poznaniu Emilja Weigeltówna — rejestratorem w X st. sł. dnia 30. VI. 1929 r.

Kancelista w XII st. sł. w Starostwie Pow. w Lesznie Stefan Gieremek — rejestratorem w XI st. sł. dnia 30. VI. 1929 r.

Przeniesieni w dotychcz. char. i st. sł.:

Asesor w VIII st. sł. w Starostwie Pow. w Środzie Jan Parzysz do służby w Starostwie Pow. w Mogilnie dnia 19. VII. 1929 r.

Asesor w VIII. st. sł. w Starostwie Pow. w Mogilnie Antoni Jahns do służby w Starostwie Pow. w Gnieźnie dnia 19. VII. 1929 r.

Adjunkt kanc. w IX st. sł. w Starostwie Pow. w Gnieźnie Bronisław Brączkowski do służby w Starostwie Pow. w Pleszewie dnia 19. VII. 1929 r.

Adjunkt kanc. w IX st. sł. w Starostwie Pow. w Gnieźnie Alfons Rutkowski do służby w Starostwie Pow. w Środzie dnia 19. VII. 1929 r.

Przyjęci:

Stanisław Fryza w char. praktykanta admin. I kat. w X st. sł. do Pozn. Urzędu Wojew. dnia 18. VII. 1929 r.

Zygmunt Ratajczak w char. praktykanta admin. I kat. w X st. sł. do Pozn. Urzędu Wojew. dnia 24. VII. 1929 r.

Stanisław Doliński w char. prac. kontr. w X st. sł. do Starostwa Pow. w Wolsztynie dnia 1. VIII. 1929 r.

Dominik Stefaniak w char. prac. kontr. w XI st. sł. do Starostwa Pow. w Obornikach dnia 1. VIII. 1929 r.

Zwolnieni:

Sekretarz w IX st. sł. w Starostwie Pow. w Pleszewie Stanisław Ratajczak na własną prośbę dnia 31. VII. 1929 r.

Prac. kontr. w XII st. sł. w Pozn. Urzędzie Wojew. Franciszek Tomkiewicz na własną prośbę dnia 31. VII. 1929 r.

Zmarł:

Asesor w VII st. sł. w Pozn. Urzędzie Wojewódzkim Zygmunt Kłonicki dnia 26. VII. 1929 r.

b) Resort Ministerstwa Rolnictwa:

Tomasz Łyskowski, radca Wojew. w Białymstoku przeniesiony do służby w wydziale dóbr państw. w Urzędzie Wojew. w Poznaniu w dotychczas. char. i st. sł. dnia 19. VI. 1929 r.

Kontr. pow. lek. wet. w Obornikach Antoni Kruszka, mianowany pow. lek. wet. w Obornikach w VII st. sł.

Czesławowi Kłostowskiemu, powierzono obow. pow. lek. wet. w Strzelnie w charakterze prac. kontr. dnia 1. VIII. 1929 r.

c) Resort Min. Robót Publicznych:

Józef Domagała, kontr. prac. w XI st. sł. w Państw. Inspekcji Budowlanej w Bydgoszczy zwolniony dn. 31. VII. 1929 r. na własną prośbę.

d) Resort Ministerstwa Poczt i Telegrafów:

Przeniesieni:

Bańczer Wacław, asyst. X st. sł. z Łobżenicy do Bydgoszczy 2 — 13. VII. 29 r.

Puckowski Feliks, asyst. X st. sł. z Bydgoszczy 2 do Łobżenicy — 13. VII. 29 r.

Szukalski Stefan, prakt. XII st. sł. z Tczewa 2 do Bydgoszczy 2 — 25. VII. 29 r.

Minikowski Leon, poczty XIV gr. z Bydgoszczy 2 do Bydgoszczy 1 — 5. VII. 29 r.

Turostowski Feliks, poczty XIV gr. z Witosławia (Nakło n./Notecią) do Łobżenicy — 3. VII. 29 r.

Mianowani:

Staszak Bronisław, prakt. XII st. służb. w Bydgoszczy 2 od 1. VIII. 29 r.

Zieliński Karol, prakt. XII st. służb. w Bydgoszczy 4 od 1. VIII. 1929 r.

Przyjęci:

Ławicki Edmund, Witosław (Nakło n./Notecią) w char. kand. na woźnego — 3. VII. 29 r.

Przeniesiony w stan spoczynku:

Szudziński Edmund, Nakło st. podurzęd. X gr. — 31. VII. 29 r.

Zwolniony ze służby:

Stecyk Juljan, kand. n. woźn. Wtelno (Bydgoszcz 2).

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Regulamin targów małych (zwykłych, tygodniowych) w mieście Wyrzysku, powiat Wyrzysk.

Na podstawie art. 68 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 roku o prawie przemysłowem (Dz. U. R. P. Nr. 53 poz. 468) wydaje się następujący regulamin:

Przedmioty obrotu targowego.

§ 1.

Przedmiotami obrotu targowego na targach małych (zwykłych, tygodniowych) są:

1) płody surowe przyrody,
2) zwierzęta domowe, z wyłączeniem większych zwierząt, jak koni, krów, wołów,
3) artykuły żywności wszelkiego rodzaju,
4) naczynia i narzędzia gospodarcze i rolnicze oraz przedmioty, których wytwarzaniem zajmuje się ubocznie okoliczna ludność.

W myśl uchwały Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 27. I. 1927 r. (l. dz. U. 6142/26. S. H.), wydanej na podstawie § 64 ust. 2 niem. ordynacji przemysłowej i § 128 ustawy z dnia 1. 8. 1883 r. o właściwości władz i sądów admin., w związku z postanowieniem art. 64 rozp. Prez. Rz. z dnia 7. 6. 1927 r. o prawie przemysłowem — wolno, ze względu na zwyczaje miejscowe — sprzedawać na targach małych, wyłącznie mieszkańcom miasta Wyrzyska następujące wyroby rzemieślnicze:

1. pantoflarskie,
2. szewskie,
3. powroźnicze,
4. drzewne.

Dnie, miejsca i czas trwania targów.

§ 2.

Targi małe odbywają się w środy każdego tygodnia. O ileby dzień targowy przypadł w wolny od zajęć dzień świąteczny, targ odbywa się w dniu roboczym, poprzedzającym dzień świąteczny.

Za wolny od zajęć dzień świąteczny uważa się każdy dzień, wymieniony w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 15 listopada 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 101, poz. 928) oraz w ustawie z dnia 18 marca 1925 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 34, poz. 234).

§ 3.

Jako miejsca targowe na targach małych wyznaczone są:

Rynek.

a) Zboże — strona południowa Rynku,
b) ziemniaki i kapusta — środkowa część Rynku, przy pierwszym świeczniku,
c) jarzyny, owoce, pieczywo, ryby i inne artykuły żywnościowe — środkowa część Rynku od strony ulicy,
d) naczynia i narzędzia gospodarcze i rolnicze oraz przedmioty, których wytwarzaniem zajmuje się ubocznie okoliczna ludność — strona południowa Rynku,
e) zwierzęta domowe (ptactwo) — strona północna Rynku przy drugim świeczniku,
f) prosięta, koźlęta i jagnięta — wschodnia część Rynku naprzeciw apteki i drogerji,
g) masło, jaja i nabiał — północna część Rynku w kierunku probostwa.

Obrót towarowy, dokonywany poza wyżej wymienionemi miejscami albo poza czasem targowym (§ 4), nie jest obrotem targowym.

§ 4.

Targi małe wolno rozpoczynać:
a) w czasie od 1 kwietnia do 30 września o godz. 7 przed poł.,
b) w czasie od 1 października do 31 marca o godz. 8 przed poł.

Targi małe kończą się o godz. 1-szej po południu.

W razie konieczności rychlejszego opróżnienia całych miejsc targowych lub pewnych ich części na skutek zarządzenia władzy policyjnej, uczestnicy targu obowiązani są zastosować się bezwzględnie do takiego zarządzenia.

Czas przywozu i ustawiania jatek, stołów, ławek, straganów i t. p., czas zajazdu wozów oraz wystawiania i układania towarów na targowiskach.

§ 5.

Jatek targowych nie wolno wnosić i ustawiać na targowiskach rychlej, jak jednę godzinę przed rozpoczęciem targu. Stołów, ław, naczyń i podobnych sprzętów targowych nie wolno wnosić ani ustawiać na targowiskach rychlej, jak jednę godzinę przed rozpoczęciem targu. Nie wolno również zajeżdżać wozami z przedmiotami handlu targowego, ani też wystawiać lub układać towarów na targowiskach rychlej, jak jednę godzinę przed rozpoczęciem targu.

Porządek postojowy.

§ 6.

Ustawianie jatek, stołów, ławek, straganów, basenów oraz innych naczyń, tudzież zajmowanie stanowisk na targowiskach, odbywać się winno według wskazówek urzędników policyjnych i gminnych, dozorujących ruch targowy i to w ten sposób, aby pozostawało dość miejsca dla swobodnej komunikacji pieszej i kołowej.

Nikomu nie przysługuje prawo otrzymania stanowiska pewnej określonej wielkości lub szerokości.

Żaden sprzedawca wzgl. rzemieślnik nie może zajmować na jednem targowisku więcej, jak jedno stanowisko, ani też stanowiska tego dowolnie powiększać lub rozszerzać.

Miejsc sprzedaży nie wolno odstępować innej osobie.

Kto nie zajął przydzielonego mu miejsca targowego w godzinę po rozpoczęciu targu, nie może protestować, jeżeli miejsce to przydzielone zostanie innej osobie.

Osobne przepisy o stawianiu jatek.

§ 7.

Jatki stawiać wolno na targowiskach tylko za zezwoleniem władzy miejscowej. Strona frontowa jatek nie może być dłuższa jak 2,50 mtr. Długość maksymalna jatek może być przez władzę policyjną skrócona, gdyby na targowiskach, z powodu powiększania się liczby stanowisk, nie było dość miejsca na pomieszczenie jatek w długości pierwotnie dozwolonej.

Jatki należy z zasady ustawiać rzędami, jedną tuż obok drugiej. Odstępy wolno pozostawiać tylko tam, gdzie to zostało wyraźnie zarządzone przez władzę policyjną.

Umieszczenie nakrycia dla ochrony towarów.

§ 8.

Sprzedawcom wolno zawieszać nad towarem okrycia w celu ochronienia go przed zmoknięciem, zakurzeniem lub szkodliwem działaniem słońca. Nakrycia takie powinny być wykonane z materjału nieprzemakalnego i umieszczone tak, aby nie hamowały ruchu, ani też w inny sposób publiczności nie przeszkadzały.

Rozbiórka jatek, usuwanie ich części, stołów, ław itp. — Opróżnianie targowiska po ukończonym targu.

§ 9.

Natychmiast po ukończeniu targu należy rozpocząć rozbiórkę jatek oraz usuwanie ich części, stołów, ław, straganów, pniaków, basenów, naczyń i t. p. W ciągu godziny prace te muszą być ukończone i targowiska zupełnie opróżnione.

Nie wolno pozostawiać na targowiskach kości, liści lub innych większych odpadków (n. p. papieru, skorup od jaj i t. p.). Każdy sprzedawca obowiązany jest usuwać takie odpadki równo-

cześnie z swemi sprzętami albo wrzucać je do koszów, postawionych na ten cel przez Magistrat.

Zakaz tamowania ruchu, chodzenia z towarami, wykrzykiwania, licytowania i losowania.

§ 10.

Nikomu nie wolno ustawiać się z towarami, przeznaczonemi na sprzedaż, w przejściach, pozostawionych także w czasie targowym dla ruchu publicznego oraz na chodnikach.

Zakazane jest: sprzedawanie towarów przez chodzenie po placu targowym; wywoływanie i głośne zalecanie towarów, jakoteż urządzanie publicznego przetargu lub losowania.

Zakaz pozostawiania na targowiskach pojazdów, używanych do przewozu towarów.

§ 11.

Samochodów ciężarowych, wozów, wózków ręcznych i t. p., służących do przewozu towarów, nie wolno pozostawiać na targowiskach dłużej, niż to jest konieczne dla wyładowania przywiezionych towarów. Na wyjątki od tego zakazu może pozwolić władza policyjna. Wózki ręczne wolno pozostawiać na targowiskach tylko wtenczas, jeżeli przywiezione niemi towary są tego rodzaju, że wymagają pozostawienia ich przez czas trwania targu na wózkach. O ileby jednak stanowisko targowe danej osoby zostało wskutek pozostawienia wózka znacznie powiększone, należy wózek z targowiska koniecznie usunąć.

Sprzedaż towarów z wozów.

§ 12.

Sprzedawcom zamiejscowym, przywożącym towary na targi wozami, wolno, o ile ruch targowy na to pozwala, zajeżdżać na targowiska wozami i z wozów tych towary sprzedawać. Wozy takie należy ustawiać według bliższych wskazówek urzędników policyjnych i miejskich, dozorujących ruch targowy. Po dokonanej sprzedaży towarów należy z wozami natychmiast odjechać z targowisk.

Oznaczanie stanowisk targowych.

§ 13.

Każdy sprzedawca targowy winien wywiesić przy swem stanowisku (jatce, straganie, stole, ławce, basenie, wozie lub wózku ręcznym) w sposób widoczny tablicę, na której ma być umieszczone w języku polskim jego nazwisko i imię oraz miejsce zamieszkania (ulica i numer), pismem wielkości conajmniej 5 cm.

Sprzedawcy mleka, masła, sera, jaj, drobiu i dziczyzny oraz innych towarów, przynoszonych na targowiska w koszykach, klatkach, naczyniach i t. p., obowiązani są tylko umieścić na tych przedmiotach małą tabliczkę, uwidoczniającą wyraźnie nazwisko i imię oraz miejsce ich zamieszkania.

Zakaz sprzedaży artykułów żywności i przedmiotów użytku, szkodliwych dla zdrowia, zepsutych, podrobionych lub sfałszowanych.

§ 14.

Sprzedaż artykułów żywności, ich surowców oraz tych przedmiotów użytku, których użycie zgodnie z ich przeznaczeniem, może się okazać szkodliwe dla zdrowia ludzkiego, podlega przepisom rozporządzenia Prez. Rzeczypospolitej z dnia 28 marca 1928 r. o dozorze nad artykułami żywności i przedmiotami użytku (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 343). Według tych przepisów, nie wolno przywozić także na targi i sprzedawać artykułów żywności, ich surowców oraz przedmiotów użytku, szkodliwych dla zdrowia, zepsutych, podrobionych lub sfałszowanych.

Uwagi:

Za przedmioty użytku, wymienione w § 14, uważane są w szczególności naczynia, aparaty i przybory, używane do wyrobu, przechowywania, mierzenia, ważenia, opakowania i spożywania artykułów żywności, środki kosmetyczne i ich opakowanie, odzież, przyrządy, służące do pielęgnowania ciała ludzkiego (aparaty, szczotki, grzebienie), zabawki, farby, tapety, barwniki, nafta, świece.

Artykuł żywności lub przedmiot użytku jest „szkodliwy dla zdrowia", jeżeli posiada własności trujące lub zakaźne, albo też zawiera składniki, mogące szkodliwie oddziałać na zdrowie ludzkie.

Artykuł żywności lub środek kosmetyczny jest „zepsuty", jeżeli pod wpływem czynników naturalnych, jak czas, temperatura, wilgoć, światło, drobnoustroje albo przez niewłaściwe przechowywanie lub zanieczyszczenie nastąpiła w nim zmiana jego normalnego lub pierwotnego składu, pierwotnej lub normalnej własności albo wartości odżywczej (użytkowej), czyniąca go niezdatnym do spożycia (użycia).

Artykuł żywności albo środek kosmetyczny jest „podrobiony", jeżeli jest sporządzony w ten sposób, aby wydawał się produktem innym, niż jest w rzeczywistości i przez to posiada tylko pozór, nie zaś istotny skład, istotną własność lub istotną wartość spożywczą (użytkową) właściwego produktu.

Artykuł żywności lub środek kosmetyczny jest „sfałszowany", jeżeli przeprowadzono w nim zmianę, oddziaływującą na jego istotny skład, istotną własność, lub istotną wartość odżywczą lub użytkową, albo też zmianę, zmierzającą do ukrycia jego istotnego składu, istotnej własności lub istotnej wartości odżywczej lub użytkowej.

Artykuł żywności lub środek kosmetyczny jest w szczególności sfałszowany:

1. jeżeli dodano do niego jakiekolwiek ciało, zmieniające jego skład, własność lub wartość odżywczą (użytkową), lub też oddziaływujące na jego skład, własność lub wartość, chociażby dodatek ten był nieszkodliwy dla zdrowia lub niemniejszej wartości odżywczej lub użytkowej.

2. jeżeli odjęto mu w całości lub w części jakiś składnik, stanowiący o jego składzie, własności lub wartości odżywczej lub użytkowej,

3. jeżeli go zmieszano, zafarbowano lub sproszkowano w ten sposób, że przez to ukryto jego skład, własność lub wartość odżywczą lub użytkową.

§ 15.

Sprzedaż na targowiskach artykułów żywności i przedmiotów użytku podlega dozorowi przez uprawnionych do tego urzędników. Urzędnicy ci mają prawo pobierania prób z artykułów żywności i przedmiotów użytku, wystawianych na targowiskach dla celów sprzedaży.

Artykuły żywności i przedmioty użytku, dostarczone na targowiska, które już na podstawie przedwstępnego badania, przeprowadzonego przez uprawnionych do tego urzędników dozorujących, okażą się szkodliwe dla zdrowia ludzkiego, mogą być zajęte.

Artykuły żywności i przedmioty użytku, dostarczone na targowiska, które już na podstawie przedwstępnego badania, przeprowadzonego przez uprawnionych do tego urzędników dozorujących, okażą się podrobione, zepsute lub sfałszowane, mogą być zajęte, o ile zachodzą cechy przestępstwa, przewidzianego w rozporządzeniu Prez. Rz. z dnia 22. 3. 1928 r. o dozorze nad artykułami żywności i przedmiotami użytku.

Składanie artykułów żywności i środków spożywczych. — Zakaz dotykania ich. — Branie próbek.

§ 16.

Artykułów żywności i środków spożywczych nie wolno składać na ziemię, lecz tylko na czyste podstawki lub w czyste naczynia.

Kupującym nie wolno przed zakupieniem dotykać mięsa, kiszek, ryb, pieczywa, cukierków, owoców, tudzież wszelkich innych artykułów żywności i środków spożywczych, gotowych do spożycia.

Nie wolno wybierać towarów żywnościowych i spożywczych dotykaniem ich.

Dla spróbowania nie wolno kupującym brać towaru, lecz muszą go otrzymywać od sprzedawcy. Próbki masła, sera i t. p. wolno podawać kupującym tylko w czystych naczyniach; pozostałości takich próbek nie wolno mieszać ponownie z towarem, lecz należy je usunąć.

Przepis noszenia czystego okrycia wierzchniego przy sprzedaży niektórych artykułów żywności.

§ 17.

Osoby sprzedające mięso i wyroby mięsne, dziczyznę i drób w kawałkach, świeże ryby lub pieczywo, obowiązane są nosić na ubraniu czysty biały fartuch, pokrywający górną i dolną część ciała.

Sprzedaż mięsa i wyrobów mięsnych.

§ 18.

Mięso i wyroby mięsne wolno sprzedawać na targach tylko w jatkach lub w straganach, okrytych nieprzemakalnem płótnem i urządzonych w ten sposób, aby znajdujący się w nich towar chroniony był dostatecznie przed kurzem i wpływami atmosferycznemi.

Wywieszanie mięsa i wyrobów mięsnych po stronach zewnętrznych jatek i straganów jest wzbronione.

Przeznaczone do bezpośredniej sprzedaży mięso rozdrobnione wszelkiego rodzaju, w szczególności mięso siekane, musi być przykryte kloszem szklanym, gazą lub plecionką drucianą, tak, aby było chronione od kurzu i robaków (szczególnie od much i t. p.), a jednak widoczne dla kupującej publiczności.

Sprzedaż margaryny, sera z margaryny i sztucznych tłuszczów jadalnych.

§ 19.

W sprawie handlu margaryną, serem z margaryny i sztucznemi tłuszczami jadalnemi obowiązują przepisy §§ 1—3 ustawy z dnia 15 czerwca 1897 r. (Dz. U. Rz. Niem. str. 475) i obwieszczenie kanclerza Rzeszy Niem. z dnia 4 lipca 1897 r. (Dz. U. R. Niem. str. 591). Przedewszystkiem przestrzegać należy, co następuje:

1. Stanowiska i stragany, w których sprzedaje się lub wystawia na sprzedaż margarynę, ser z margaryny i sztuczne tłuszcze jadalne, muszą być oznaczone widocznym, wyraźnym i trwałym napisem: „sprzedaż margaryny" — sprzedaż sera z margaryny" — „sprzedaż sztucznego tłuszczu jadalnego".

2. W sprzedaży drobnicowej, wykonywanej zawodowo, należy margarynę, ser z margaryny i sztuczne tłuszcze jadalne wydawać kupującym w opakowaniu, na którem musi się znajdować napis: „margaryna" — „ser z margaryny" — „sztuczny tłuszcz jadalny", tudzież nazwa osoby względnie firmy sprzedającej.

3. Jeżeli sprzedaje się lub wystawia na sprzedaż margarynę lub ser z margaryny w regularnie formowanych sztukach, to sztuki te muszą mieć kształt sześcienny i wytłoczony na nich napis: „ser z margaryny".

4. Nie wolno mieszać dla celów sprzedaży masła lub smalcu maślanego z margaryną lub z innemi tłuszczami jadalnemi.

Sprzedaż masła.

§ 20.

W myśl obwieszczenia Rady Związkowej z dnia 1 marca 1902 r. nie wolno w wykonywaniu przemysłu sprzedawać ani wystawiać na sprze-

daż masła, zawierającego mniej tłuszczu, niż 86 na 100 jednostek wagi, albo w stanie niesolonym więcej wody niż 18 jednostek wagi, a w stanie solonym więcej wody niż 16 jednostek wagi.

§ 21.

Masło wolno sprzedawać tylko w kawałkach po 500, 250 i 125 gramów.

Sprzedaż mleka.

§ 22.

Mleko świeże krowie wolno wprowadzać w obrót handlowy tylko w postaci „mleka pełnego" lub „mleka zbieranego" albo „odtłuszczonego".

Wszelkie naczynia, w których przechowuje się mleko, przeznaczone dla celów sprzedaży, muszą być tak szczelnie zamknięte, aby uniemożliwiały zanieczyszczenie mleka wskutek takich wpływów zewnętrznych, jak kurz, owady i t. d.

Płótna, papieru i t. p. nie wolno używać jako zamknięcie lub uszczelnienie naczyń do mleka.

Na wszelkich naczyniach muszą być umieszczone, pismem wyraźnem i nieusuwalnem, napisy, uwidoczniające dokładnie rodzaj zawartego w nich mleka. Nie uważa się za nieusuwalne napisy na karteczkach, przywiązanych tylko lub przyklejonych do naczyń.

Przepisy powyższe stosują się odpowiednio także do śmietany, maślanki i mleka zsiadłego (kwaśnego).

Sprzedaż niedojrzałych owoców.

§ 23.

Niedojrzałe owoce należy jako takie na targowiskach oznaczać odpowiedniemi napisami. Nie wolno mieszać owoców niedojrzałych z dojrzałemi.

Sprzedaż owoców niedojrzałych dzieciom jest surowo wzbroniona.

Opakowywanie i zawijanie artykułów żywności i środków spożywczych.

§ 24.

Artykuły żywności i środki spożywcze wolno opakowywać lub zawijać bezpośrednio tylko w czysty papier, przedtem nieużywany i nie farbujący. Używanie dla tego celu papieru zapisanego lub zadrukowanego jest zakazane. Wyjątek stanowi jedynie taki papier, na którym wydrukowana jest tylko na jednej stronie firma lub reklama.

Przepis powyższy nie ma zastosowania do opakowania lub zawijania takich artykułów żywności, jak ziemniaki, warzywo, sałata i t. p., które przed spożyciem muszą z natury rzeczy być czyszczone.

Legalne jednostki miar (wag).

§ 25.

Dla odważania towarów sprzedawcy obowiązani są posiadać na targowiskach dobrze działającą i legalną wagę. Przy odważaniu towarów należy stosować legalne jednostki miar (wag — § 26).

§ 26.

Legalnemi jednostkami miar (wag) są jednostki określone w dekrecie z dnia 8 lutego 1919 r. o miarach (Dz. Pr. P. P. Nr. 15, poz. 211) w brzmieniu rozporządzenia Prez. Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 308) oraz w rozporządzeniu Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 7 kwietnia 1919 r. o legalnych jednostkach miar (Dz. Pr. P. P. Nr. 41, poz. 299).

Nie wolno dla odmierzania (odważania) towarów używać żadnych miar pojemności ani też wyrażać i stosować w obrotach targowych dawnych jednostek miar (np. funtów i centnarów).

Sprzedaż niektórych towarów według miary (wagi).

§ 27.

Sprzedaż mięsa i wyrobów mięsnych, ryb, zboża, roślin strączkowych, mąki i krochmalu oraz ziemniaków odbywać się może tylko według wagi.

Jarzynę wszelkiego rodzaju, owoce i inne artykuły żywności wolno sprzedawać tylko według wagi lub na sztuki.

Odmierzanie (odważanie) suchych artykułów żywności i środków spożywczych.

§ 28.

Nie wolno tą samą miarą (wagą), która służy do odmierzania suchych artykułów żywności lub środków spożywczych, odmierzać towarów mokrych, tłustych lub mięsistych.

Normalna miara (waga) worka ziemniaków, snopka słomy i wiązki siana.

§ 29.

Normalna miara (waga) ziemniaków, dostarczanych na targi w celach sprzedaży w workach, powinna wynosić conajmniej 50 kg, miara normalna snopka słomy — 10 kg, miara normalna wiązki siana — 5 kg.

Ujawnianie cen.

§ 30.

W myśl rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 20 lutego 1923 r. (Dz. U. Nr. 22, poz. 139) posiadacze wszelkiego rodzaju han-

dlów przedmiotami powszedniego użytku są obowiązani wywieszać w swych miejscach sprzedaży cenniki na wszelkie bez wyjątku przedmioty powszedniego użytku, przeznaczone na sprzedaż.

Cenniki winny być wywieszone względnie umieszczone na miejscu widocznem i dostępnem dla nabywcy wzgl. spożywcy.

Ceny ujawniane na przedmioty powszedniego użytku powinny być zgodne z cenami istotnie pobieranemi.

Co do sposobów i form sporządzania i wywieszania cenników, jak i co do sposobów i formy ujawniania cen na przedmiotach, przeznaczonych do sprzedaży, obowiązuje rozporządzenie Starosty Powiatowego w Wyrzysku, ogłoszone w Orędowniku Urzędowym powiatu wyrzyskiego z dnia 25 lipca 1923 r. Nr. 57.

§ 31.

Dla celów statystyki urzędowej, publiczność, zwiedzająca targi, jest obowiązana udzielać właściwym osobom informacyj o płaconych przez nią cenach za towary targowe.

Ochrona zwierząt.

§ 32.

Nie wolno znęcać się nad zwierzętami, spędzanemi (przywożonemi, wnoszonemi) na targowiska dla celów sprzedaży, jak również nad zwierzętami, używanemi do przewozu towarów na targi.

Przez znęcanie się nad zwierzętami należy rozumieć w myśl rozporządzenia Prez. Rz. z dn. 22 marca 1928 r. (Dz. U. Nr. 36, po. 332):

1. bicie zwierząt po głowie, dolnej części brzucha, dolnych częściach kończyn,
2. bicie zwierząt przedmiotami twardemi i ostremi albo zaopatrzonemi w urządzenia obliczone na sprawianie specjalnego bólu,
3. zmuszanie zwierząt do zbyt szybkiego biegu, nie odpowiadającego ich siłom,
4. przewożenie, przenoszenie lub spędzanie zwierząt w sposób, w pozycji lub w warunkach, powodujących zbędne cierpienia fizyczne,
5. używanie uprzęży, pęt, więzów i t. p., powodujących ból, albo używanie ich w sposób, mogący sprawić ból lub uszkodzenie cielesne,
6. złośliwe straszenie i draźnienie zwierząt,
7. wszelkie wogóle zadawanie zwierzętom cierpień bez odpowiednio ważnej i słusznej przyczyny.

§ 33.

Drób żywy wszelkiego rodzaju wolno sprowadzać na targi i wystawiać na sprzedaż tylko w klatkach kratowanych lub w innych przewiewnych skrzyniach. Klatki (skrzynie i t. p.) powinny być zbudowane tak, aby ptactwo mogło się w nich pomieścić wygodnie obok siebie.

W każdej klatce (skrzyni i t. p.) musi być wewnątrz przymocowane naczynie do wody, napełnione wodą. Nie wolno wiązać zwierząt za skrzydła lub nogi, związywać dwie sztuki lub więcej razem, unosić za skrzydła lub nogi.

Świnie wolno dostarczać na targi tylko na wozach.

Zakaz zabijania, skubania, odzierania ze skóry i patroszenia zwierząt na targowiskach.

§ 34.

Surowo wzbronione jest na wszystkich targowiskach zabijanie, skubanie, odzieranie ze skóry i patroszenie zwierząt.

Zakaz powyższy nie dotyczy zabijania ryb.

Zakaz sprzedawania dziczyzny w czasie ochronnym.

§ 35.

Nie wolno sprowadzać na targi i wystawiać na sprzedaż żadnej zwierzyny łownej po upływie dziesięciu dni od rozpoczęcia czasu ochronnego tej zwierzyny, przewidzianego w rozporządzeniu Prez. Rzplitej z dn. 3 grudnia 1927 r. o prawie łowieckiem (Dz. U. R. P. Nr. 110, poz. 934).

Zaopatrywanie zwierząt, sprowadzanych na targi, w świadectwa miejsca pochodzenia. — Nadzór weterynaryjny nad targami zwierząt.

§ 36.

W myśl rozporz. Ministra Rolnictwa z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. Nr. 42, poz. 408) świnie, owce, kozy i drób. spędzane na targowiska i targi — winny być przez ich posiadaczy zaopatrzone w odpowiednie świadectwo miejsca pochodzenia, zawierające dane, wymienione w § 3, a wystawione przez zarząd miejscowej gminy lub przez urząd, wyznaczony przez wojewodę.

Zwierząt, nie zaopatrzonych w świadectwo miejsca pochodzenia, odpowiadające powyższym przepisom, nie wolno dopuszczać na targowiska.

§ 37.

Na podstawie rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dn. 12 czerwca 1928 r. (Dz. U. Nr. 65, poz. 597) podlegają targi zwierząt nadzorowi weterynaryjnemu, wykonywanemu przez powiatowych lekarzy weterynaryjnych lub innych, wyznaczonych przez wojewodę, o ile wojewoda targów tych nie zwolnił od tego nadzoru.

Każde zwierzę przy sprowadzeniu na targ podlega zbadaniu przez powiatowego lekarza weterynaryjnego i sprawdzeniu świadectwa miejsca pochodzenia. (§ 36).

Podczas trwania targu zwierzęta podlegają nadzorowi powiatowego lekarza weterynaryjnego.

W razie stwierdzenia zaraźliwej choroby zwierzęcej lub podejrzenia o taką chorobę, powiatowy lekarz weterynaryjny obowiązany jest nie dopuścić chorych i podejrzanych o chorobę zwierząt na targ, lecz odosobnić je i postępować — zależnie od rodzaju zaraźliwej choroby — według przepisów rozporządzenia Min. Roln. z dnia 9 stycznia 1928 r. (Dz. U. Nr. 19, poz. 167).

Prawo uczęszczania na targi.

§ 38.

Każdy ma prawo uczęszczać na targi, tudzież sprzedawać i kupować na nich towary, należące do kategorji dozwolonego obrotu targowego (§ 1).

W wykonywaniu przemysłu cudzoziemcom wolno sprzedawać i kupować na targach towary pod warunkiem, określonym w art. 4 rozp. Prez. Rzplitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. Nr. 53, poz. 468) oraz w § 2 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 7 grudnia 1927 r. (Dz. U. Nr. 111, poz. 942). Za cudzoziemca uważa się w myśl rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 sierpnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 83, poz. 465) każdego, kto nie posiada obywatelstwa polskiego.

Pierwszeństwo przy zakupie artykułów żywności dla konsumentów. Zakaz niewłaściwego zachowywania się sprzedających i kupujących.

§ 39.

W pierwszych 3 godzinach po rozpoczęciu targu przysługuje wyłączne prawo zakupu na targowiskach artykułów żywności miejscowym konsumentom.

Jeżeli handlarze, przekupnie lub inne osoby odpychają kupujących na targach lub też nieodpowiedniem zachowaniem się wstrzymują ich od poczynienia zakupów, podlegają ukaraniu.

Pośrednikom i odsprzedającym nie wolno otaczać i obsiadać wozów rolników, producentów i sprzedawców w taki sposób, któryby utrudniał pozostałej kupującej publiczności zbliżenie się wozu i zakup towarów.

Żadnemu kupującemu nie wolno odbierać innej osobie możności zakupu przez ofiarowanie za dany towar wyższej ceny.

Bezczynne i bezcelowe stanie w miejscu, utrudniające ruch targowy, jest wzbronione.

Czyszczenie targowisk.

§ 40.

Czyszczenie targowisk po ukończonym targu, jako też usuwanie odpadków i pozostałości, o ile w myśl § 9 nie są do tego obowiązani sami sprzedawcy — załatwia gmina miejska.

Opłaty targowe (postojowe).

§ 41.

Pobieranie opłat targowych (postojowego) za używanie miejsc targowych regulują osobne przepisy.

Osobne zarządzenia władzy policyjnej.

§ 42.

Każdy sprzedawca, jak również każdy kupujący i zwiedzający targ jest obowiązany stosować się do wszelkich zarządzeń władzy policyjnej, wydanych na czas przejściowy w sprawie pewnych targowisk w interesie publicznym lub też z powodu nadzwyczajnych okoliczności, podanych do publicznej wiadomości w sposób w miejscu przyjęty.

Każdy sprzedawca, kupujący i zwiedzający targ, jest również obowiązany (niezależnie od ewtl. pózniejszego korzystania z przysługujących mu środków prawnych) stosować się natychmiast do zarządzeń urzędników policyjnych (oraz ich personelu pomocniczego), wydanych w interesie komunikacji, spokoju, porządku i bezpieczeństwa publicznego oraz w celach sanitarnych.

Postanowienia karne i końcowe.

§ 43.

Winni naruszenia przepisów niniejszego regulaminu, a także winni niezastosowania się do zarządzeń urzędników policyjnych (oraz ich personelu pomocniczego), wydanych na zasadzie tego regulaminu w sprawach targowych, karani będą na podstawie § 149 l. 6 niem. ordynacji przemysłowej — o ile dany czyn w ustawach i rozporządzeniach nie jest zagrożony karą surowszą — grzywną do 30 złotych, zamienną w razie niemożności jej zapłacenia, na karę aresztu do ośmiu dni.

§ 44.

Regulamin niniejszy wchodzi w życie dnia następującego po jego ogłoszeniu.

Z dniem wejścia w życie tego regulaminu tracą moc obowiązującą wszystkie sprzeczne z nim przepisy miejscowe, w szczególności rozporządzenie policyjne o porządku targowym w mieście Wyrzysku z dnia 27 maja 1907 r., ogłoszone w Dodatku do Orędownika Urzędowego Nr. 69, rok 1907, w jego części, dotyczącej targów małych (zwykłych, tygodniowych).

* * *

Niniejszy regulamin uchwaliła Rada Miejska na posiedzeniu w dniu 20 czerwca 1929 r.

Wyrzysk, dnia 27 czerwca 1929 r.

Magistrat:

(—) Kościerski, (—) Jagodziński, (—) Misiak,
(—) St. Błaszczyński.

Niniejszy regulamin o porządku na targach małych (zwykłych, tygodniowych) w mieście Wyrzysku, zatwierdzam na podstawie art. 68 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468).

Wyrzysk, dnia 21 sierpnia 1929 r.

Starosta Powiatowy: (—) W. Okińczyc.

L. dz. 14080/29.

* * *

Powyższy regulamin podajemy do publicznej wiadomości.

Wyrzysk, dnia 26 sierpnia 1929 r.

Magistrat: (—) Jagodziński, Burmistrz.

Wyciąg ze statutu Spółki meljoracyjnej obszarów nad rowem Zakrzewskim w Zakrzewie, powiat rawicki.

Nazwa Spółki.

§ 1.

Nazwa Spółki brzmi: Spółka meljoracyjna obszarów nad rowem Zakrzewskim. Siedzibą Spółki jest Zakrzewo.

Cel Spółki.

§ 2.

Celem Spółki jest osuszenie gruntów i łąk według projektu z dnia 15 maja 1915 r., sporządzonego przez Państwowy Urząd Meljoracyjny w Poznaniu oraz dodatkowego projektu z dnia 21 czerwca 1927 r. sporządzonego przez inż. B. Giżewskiego w Poznaniu, oraz utrzymanie urządzeń do tego potrzebnych.

Funkcje zgromadzenia członków.

§ 10.

Zgromadzenie członków stanowi o:

1. wyborze członków zarządu i ich zastępców,
2. wysokości odszkodowania dla przewodniczącego,
3. wyborze sędziów polubownych i ich zastępców,
4. zmianie statutu,
5. ustanowieniu budżetu oraz zatwierdzeniu i przyjęciu rachunkowości i bilansu,
6. rozwiązaniu Spółki,
7. wyborze komisji rewizyjnej.

Zgromadzenie członków.

§ 11.

Pierwsze celem wyboru członków zarządu potrzebne zgromadzenie członków zwołuje władza nadzorcza sporządzająca w tym celu tymczasową listę głosujących według stosunku obszarów, wykazanych w rejestrze gruntowym Spółki, a zaokrąglonych do pełnej liczby hektarów.

Następne zgromadzenia członków zwołuje przewodniczący w okolicznościach przewidzianych niniejszym statutem i artykułem 161 ustawy wodnej co najmniej jeden raz w roku.

Zapozwanie członków na zgromadzeniu ogłasza się z podaniem przedmiotu obrad conajmniej 7 dni wprzód w sposób przyjęty w gminach leżących całkowicie lub częściowo w obrębie Spółki.

Uchwały zgromadzenia członków są ważne bez względu na ilość obecnych członków.

Funkcje zarządu i przewodniczącego Spółki.

§ 12.

Obowiązkiem przewodniczącego jest poza innemi, statutem oznaczonemi zadaniami:

i) zadokumentowanie uchwał zarządu i zgromadzenia członków,

k) zawarcie umowy z technikiem spółkowym i innymi funkcjonarjuszami Spółki w porozumieniu z zarządem.

Ogłoszenia.

§ 28.

Spółka umieszcza ogłoszenia w swojem imieniu z podpisem przewodniczącego.

Ogłoszenia przeznaczone do publicznej wiadomości umieszcza Spółka w Orędowniku powiatu rawickiego i według zwyczaju miejscowości, należących całkowicie lub częściowo do obrębu Spółki.

Powyższy statut zatwierdzam na zasadzie art. 145 i 187 ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 r. (Dz. U. R. P. nr. 102, poz. 936).

Rawicz, dnia 28 maja 1929 r.

Starosta Powiatowy: (—) Chmielowski.

Statut o opłatach specjalnych drogowych na rzecz powiatu żnińskiego.

Zgodnie z art. 19 ustawy z dnia 10 grudnia 1920 r. o budowie i utrzymaniu dróg publicznych (Dz. Ust. R. P. Nr. 6, poz. 32 z roku 1921) sejmik powiatu żnińskiego na posiedzeniu w dniu 25 marca 1929 r. uchwalił niniejszy statut w sprawie poboru opłat specjalnych na budowę i utrzymanie dróg o następującem brzmieniu:

§ 1.

Łączna suma przewidziana w budżecie na rok 1929/30 na utrzymanie dróg w kwocie zł 188.546,96 i na budowę dróg w kwocie 105.000 złotych, pomniejszona o kwotę 121.822,— zł sta-

nowiącą dotację Wojewódzkiego Związku Samorządowego oraz zwrot od adjacentów, podlega podziałowi pomiędzy poszczególnych płatników w stosunku do przypadającego na każdego z nich:

1. zasadniczego państwowego dodatku do podatku gruntowego, którego pobierze się 75% co będzie stanowiło wpływ na kwotę 146.910,— zł;
2. państwowego podatku przemysłowego uiszczonego przez nabycie świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych, którego pobierze się 15%, co będzie stanowiło wpływ na kwotę 5.143,— zł;
3. państwowego podatku od nieruchomości, którego pobierze się 50% co będzie stanowiło wpływ na kwotę 19.323,— zł.

§ 2.

Rozkładu dokonywa Zarząd Związku Komunalnego przyczem przysługują mu prawa określone w art. 44 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 94, poz. 747).

§ 3.

O wysokości przypadającej z rozkładu opłaty (§ 1) zostanie płatnik zawiadomiony wezwaniem płatniczem.

Opłatę uiścić należy w 2 równych ratach płatnych 15 kwietnia 1929 r. i 15 listopada 1929 r.

§ 4.

Przeciwko wezwaniu płatniczemu wolno wnieść odwołanie w terminie i w trybie wskazanym w § 11 ust. 2—3 i § 14, ust. 2, ustawy o daninach powiatowych i prowincjonalnych z dnia 24 kwietnia 1906 r. (Zb. ustaw prusk. str. 159) co jednak nie wstrzymuje obowiązku uiszczenia opłaty.

§ 5.

Nieuiszczenie opłaty we właściwym terminie pociąga za sobą obowiązek zapłaty odsetek i kar za zwłokę oraz kosztów egzekucyjnych określonych ustawą z dnia 31 lipca 1924 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 73, poz. 721), zmienioną częściowo rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 17 maja 1927 r. (Dz. Ust. Nr. 46, poz. 401).

§ 6.

Winni wykroczeń przeciwko postanowieniom niniejszego statutu podlegają karze porządkowej do wysokości 345,9 zł, o ile nie zachodzi przestępstwo karalne według art. 62—66 ustawy z dnia 11 lipca 1923 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 94, poz. 747).

§ 7.

Opłaty specjalne drogowe, wymierzone na podstawie niniejszego statutu nie ulegają zaliczeniu ani na komunalne podatki od gruntów, budynków, przemysłu i handlu ani na komunalne dodatki do państwowych podatków od gruntów, budynków, handlu i przemysłu.

§ 8.

Przepisy wykonawcze wyda Zarząd Związku Komunalnego.

§ 9.

Zarząd Związku Komunalnego obowiązany jest wyjednać u władzy nadzorczej zatwierdzenie niniejszego statutu.

§ 10.

Statut zatwierdzony winien być ogłoszony w sposób w miejscu przyjęty.

Żnin, dnia 25 marca 1929 r.

Za Sejmik Powiatowy:
(—) Szczerbiński, Starosta Powiatowy.
(—) Rychłowski, (—) A. Michalski, (—) Łuczak.

* * *

Powyższy statut został dekretem z dnia 22 kwietnia 1929 r. l. dz. 3148/29 III. przez Pana Wojewodę zatwierdzony.

Żnin, dnia 22 sierpnia 1929 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego:
Starosta Powiatowy: (—) Szczerbiński.

Ogłoszenie.

Na mocy uchwał korporacyj miejskich z dnia 22 lipca i 8 sierpnia 1929 r., postanowiono wykreślić z „Planu Rozbudowy Miasta Pleszewa" projektowaną ulicę, prowadzącą w kierunku zachodnim na przestrzeni 46 m. bieżącej długości z Placu Kościuszki do projektowanej poprzecznej ulicy, łączącej ulicę Poznańską z ulicą Słowackiego.

Plan Rozbudowy Miasta Pleszewa z uchwaloną zmianą, jest wyłożony do publicznego wglądu na przeciąg 4 tygodni, licząc od dnia niniejszego ogłoszenia, w budynku ratuszowym pokój nr. 2, w godzinach urzędowania.

Zarzuty przeciw zmianie, uchwalonej w planie Rozbudowy Miasta Pleszewa, należy zgłaszać w okresie następnych dwóch tygodni po upływie okresu wyłożenia, do tutejszego Wydziału Powiatowego.

Pleszew, dnia 19 sierpnia 1929 r.

Magistrat: (—) Nowacki, Burmistrz.
L. dz. 8153/29 I.

Postępowanie odszkodowawcze z tytułu wywłaszczenia nieruchomości.

Celem ustalenia odszkodowania za część nieruchomości, która ma być wywłaszczoną dla

wykonania planu budowy ulicy położonej w obrębie gminy miejskiej Poznań, a określonej jak niżej, wyznaczam termin na piątek, dnia 27 września 1929 r. o godz. 12-tej w poł. w gmachu Starostwa Powiatowego w Poznaniu, Wały Leszczyńskiego 10, pokój nr. 4.

Wszystkich zainteresowanych wzywam zgodnie z przepisami, zawartemi w § 25 ustawy wywłaszczeniowej z dnia 11 czerwca 1874 (Zb. Ust. pr. str. 371) do stawienia się na wyżej wyznaczony termin z tem nadmienieniem, że w razie nieprzybycia, odszkodowanie zostanie ustalone, a wypłacenie lub zdeponowanie kwoty zarządzone będzie bez ich udziału.

Właściciel	Nieruchomość jest zapisana w księdze wieczystej			Powierzchnia obszaru mającego ulec wywłaszczeniu wynosi ca:		
	dla	tom	wykaz L.	ha	a	m²
a) mistrz rzeźnicki Stanisław Żurkiewicz i jego z nim we wspólności majątkowej żyjąca żona Juljanna z domu Wendland z Poznania do jednej idealnej połowy, b) wdowa Stanisława z Pędzińskich Latanowiczowa z Poznania do drugiej idealnej połowy.	Poznań — Kolumbia	I	9 części parcel 135/43 136/45 i 44		48	18

Poznań, dnia 9 sierpnia 1929 r.

Starosta Powiatowy: w z. (—) Zenkteler, komisarz dla postępowania odszkodowawczego.

Przetarg.

Okręgowy Urząd Ziemski w Poznaniu ogłasza, że dnia 9 września b. r. o godz. 11 odbędzie się w lokalu Okręgowego Urzędu Ziemskiego (ul. Fredry 10) ustny, ograniczony przetarg, na sprzedaż gorzelni w maj. państw. Rybowo, powiat Wągrówiec (odległość od stacji kolejowej Grabowo 2,5 km. drogą bitą). Objekt składa się z budynku gorzelni z przybudówkami i wewnętrznem urządzeniem oraz 0.87,35 ha gruntu. Cena wywoławcza wynosi 40.000,— zł w złocie.

Do udziału w przetargu dopuszczeni będą kandydaci, posiadający kwalifikacje fachowe (teoretyczne lub praktyczne) do prowadzenia zakładu przemysłowego (gorzelni, młyna, mleczarni itp.) oraz inni reflektanci, którzy uznani zostaną przez Okręgowy Urząd Ziemski za uzdolnionych do prawidłowego prowadzenia sprzedawanego objektu.

Kandydaci winni zobowiązać się:

a) do nabycia sprzedawanego objektu na cele przemysłowe,

b) do osobistego prowadzenia danego zakładu przemysłowego,

c) do wpłacenia w ciągu 7 dni po wykonalności przetargu 25% ofiarowanej ceny tytułem wpłaty na poczet ceny kupna i spłacenia reszty ceny kupna w ciągu 5 lat.

Nadto kandydaci złożyć winni w Kasie Skarbowej w Poznaniu wadjum w wysokości 5% ceny wywoławczej.

Na 2 dni przed terminem przetargu kandydaci złożyć winni piśmienne zgłoszenie, do którego należy dołączyć:

1. życiorys z dokumentami co do kwalifikacyj fachowych (zawodowych),
2. zobowiązania podane wyżej pod a, b i c,
3. dowód obywatelstwa polskiego,
4. dowód złożenia wadjum,
5. świadectwo moralności.

Dokumenty, których się nie zwraca, złożone być winny w uwierzytelnionych odpisach.

Nabywca objektu ponosi koszty niniejszego ogłoszenia i koszty taksy wewnętrznego urządzenia gorzelni.

Na życzenie Okr. Urz. Ziemsk. udziela zezwoleń na zwiedzenie objektu.

Okręgowy Urząd Ziemski zastrzega sobie swobodny wybór nabywcy objektu, bez względu na wysokość zaofiarowanej ceny.

Przetarg publiczny.

Niniejszem ogłasza się przetarg publiczny na otynkowanie fasady Archiwum Państwowego przy Górze Przemysława w Poznaniu.

Oferty należy złożyć w biurze niżej podpisanego Urzędu w dniu 2 września 1929 r. do godziny 10,45 w zapieczętowanej kopercie z odnośnym napisem, przy zużyciu podkładek submisyjnych, które wydaje się za opłatą 2,— zł.

Otwarcie ofert nastąpi o godz. 11-tej przedpołudniem przez Komisję Przetargową.

Oddzielnie należy przedłożyć kwit na wadjum w wysokości 5% sumy ofertowej, złożonej w Kasie Skarbowej w Poznaniu w depozyt Dyrekcji Robót Publicznych, lub w walorach uznanych, do rąk przewodniczącego komisji przetargowej.

Wybór oferenta lub nieudzielenie zlecenia jest zastrzeżone. Wszelkich informacyj udziela się w biurze podpisanego Urzędu.

Państwowa Inspekcja Budowlana Poznań-miasto, Wały Kościuszki 3 (sutereny).

Przetarg.

7. Okr. Szef. Budown. Wojsk. ogłasza na dzień 6 września 1929 r. godz. 10-tą nieograniczony przetarg na roboty zduńskie, wykonanie pieców opancerzonych w garnizonie Poznań, Gniezno, Jarocin, Pleszew, Leszno i Kalisz.

Oferty w kopertach podwójnych zalakowanych z odnośnym tytułem robót składać w biurze 7. Okr. Szef. Budown. Wojsk. Poznań, Plac Wolności 16, pokój nr. 23 na ½ godz. przed oznaczonym terminem.

Na zewnętrznej kopercie bez firmy należy umieścić tylko tytuł danej roboty.

Do oferty należy dołączyć:

a) kwit na złożone wadjum w Kasie Skarbowej w wysokości 3% sumy ofertowej,
b) deklarację, iż Warunki Ogólne i Szczegółowe są oferentowi znane.

Oferty wnosić tylko na drukach dostarczonych przez 7. Okr. Szef. Budown. za zwrotem kosztów.

Oferty nieodpowiadające pow. przepisom nie będą rozpatrywane.

Szef. Bud. zastrzega sobie prawo dowolnego wyboru oferenta.

Z-ca Szefa Budownictwa O. K. VII.
(—) Lindner, kapitan.

Zagubione dokumenty.

Niniejszem unieważniam zagubioną, trzyletnią kartę myśliwską, wystawioną dnia 20. VIII. 1928 r. za Nr. 36/28 (063841) przez tutejszy Urząd na nazwisko Dr. Krysztofa Wizego z Dzierznicy, pow. Środa.

Środa, dnia 22 sierpnia 1929 r.

Starosta Powiatowy: (—) Rożankowski.
L. dz. 9877/29 4. IV.

*

Skradziono legitymację służbową nauczyciela Henryka Śniejskiego, wystawioną przez Kuratorjum Okręgu Szkolnego Poznań.

Poznań, ul. Ostrówek 17/18.

*

Zagubiono dowód tożsamości konia serja A, nr. 932 388, wydany przez inspektora koni w Gnieźnie, własność Reinholda Hedta z Róży, pow. Gniezno.

*

Zaginęła karta zwolnienia z armji polskiej Karola Żerkiewicza z Poznania, Łąkowa 4, wydaną przez Komisję Poborową w Poznaniu.

*

Zaginął dowód tożsamości konia nr. 791 754, Serja A, własność Zofji Krzan z Borkowic, pow. Śrem.

Wójt: (—) Adamski.

Zagubiono dowody tożsamości koni serja A, nr. 773 076, oraz serja A nr. 773 077, na nazwisko Jan Kicol z Bałdowic, powiat Kępno.

Licytacje.

Subhastacje przymusowe.

Poniżej pod numerami **2467—2469** podane grunta i realności mają być w oznaczonych tam terminach sprzedane w drodze subhasty przymusowej. W każdej z tych spraw przymusowej licytacji ustanawiają podpisane sądy:

1. Wezwanie, żeby prawa, które w chwili zameldowania subhasty w księdze hipotecznej nie były uwidocznione, zgłoszone zostały najpóźniej w terminie subhastacyjnym przed wezwaniem do składania ofert licytacyjnych, a w razie protestu wierzyciela względnie wnioskodawcy, żeby je uwierzytelniono, w przeciwnym razie prawa te przy ustanowieniu najniższej oferty nie będą uwzględnione i przy rozdziale rezultatu licytacji pójdą do pretensji wierzyciela i po reszcie pretensji.

2. Wezwanie do tych, którym przysługuje prawo sprzeciwiające się subhaście, żeby przed przybiciem spowodowali zniesienie lub tymczasowe zawieszenie postępowania, w przeciwnym razie na zaspokojenie tego prawa miejsce licytowanego przedmiotu zajmuje dochód osiągnięty z licytacji.

3. Wezwanie, żeby już dwa tygodnie przed terminem piśmiennie wręczono lub oświadczono do protokółu pisarzowi sądowemu dokładne obliczenie pretensji co do kapitału, procentów i kosztów wywołania oraz zaspokojenia wynikających z procesowania tego gruntu kosztów postępowania prawnego wraz z podaniem stopnia uprzywilejowania.

2467

Nieruchomość położona w Huciskach i w chwili uczynienia wzmianki o przetargu zapisana w księdze gruntowej Huciska, tom I, karta 2, na imię rolnika Franciszka i Zofji, małżonków Kusiów, zostanie **dnia 8 listopada 1929 r., o godzinie 10 przed południem,** wystawioną na przetarg w niżej oznaczonym Sądzie, pokój Nr. 4. Nieruchomość jest gospodarstwem wiejskiem o obszarze 38 ha 24 a 20 m² z czystym dochodem 68,72 talarów, a wartością użytkową 240 marek, i zapisana pod Nr. 2 i 4 księgi podatku budynkowego i pod Nr. 2 matrykuły podatku gruntowego. Wzmiankę o przetargu zapisano w księdze gruntowej dnia 25 marca 1929 r. Niniejszem wzywa się wszystkich, których prawa w chwili zapisania wzmianki o przetargu nie były w księdze gruntowej uwidocznione, aby się z niemi zgłosili najpóźniej w dniu przetargu, przed wezwaniem do wnoszenia ofert i prawa te uprawdopodobnili, gdyby wierzyciel im przeczył. W razie niezastosowania się do powyższego wezwania, prawa te przy oznaczeniu najniższej oferty nie zostaną wcale uwzględnione, a przy rozdziale ceny kupna dopiero po roszczeniu wierzyciela i innych prawach. Zaleca się dwa

tygodnie przed terminem podać na piśmie albo do protokółu sekretarza sądowego dokładne obliczenie swych roszczeń w kapitale, odsetkach, kosztach wypowiedzenia i kosztach sądowego dochodzenia swych praw, oraz oznaczyć pierwszeństwo, którego się żąda. Tych, którym służy prawo sprzeciwienia się przetargowi, wzywa się, aby przed udzieleniem przybicia targu postarali się o umorzenie lub zawieszenie postępowania, gdyż inaczej prawo ich odnosić się będzie zamiast do nieruchomości, tylko do uzyskanej ceny kupna. — Rogoźno, dnia 21-go sierpnia 1929 r. Sąd Grodzki.

2468

Jedna czwarta część nieruchomości, położonej w Strzelnie przy ulicy Św. Ducha 51 z podwórzem, rolą i ogrodem, o obszarze ogółem 0,57,85 ha i w chwili uczynienia wzmianki o przetargu zapisana w księdze gruntowej Strzelno, tom V, karta 191 w $^1/_4$ części na imię Florjana Palędzkiego w Strzelnie, zostanie **dnia 24 pazdziernika 1929 r., o godzinie 10 przed południem** wystawioną na przetarg w niżej oznaczonym Sądzie, pokój Nr. 10. Wzmiankę o przetargu zapisano w księdze gruntowej dnia 7 czerwca 1929 r. Niniejszem wzywa się wszystkich, których prawa w chwili zapisania wzmianki o przetargu nie były w księdze gruntowej uwidocznione, aby się z niemi zgłosili najpóźniej w dniu przetargu, przed wezwaniem do wnoszenia ofert i prawa te uprawdopodobnili, gdyby wierzyciel im przeczył. W razie niezastosowania się do powyższego wezwania, prawa te przy oznaczeniu najniższej oferty nie zostaną wcale uwzględnione a przy rozdziale ceny kupna dopiero po roszczeniu wierzyciela i innych prawach. Zaleca się dwa tygodnie przed terminem podać na piśmie albo do protokółu sekretarza sądowego dokładne obliczenie swych roszczeń w kapitale, odsetkach, kosztach wypowiedzenia i kosztach sądowego dochodzenia swych praw, oraz oznaczyć pierwszeństwo, którego się żąda. Tych, którym służy prawo sprzeciwienia się przetargowi, wzywa się, aby przed udzieleniem przybicia targu postarali się o umorzenie lub zawieszenie postępowania, gdyż inaczej prawo ich odnosić się będzie zamiast do nieruchomości, tylko do uzyskanej ceny kupna. — Strzelno, dnia 27-go lipca 1929 r. Sąd Grodzki.

2469

Nieruchomość położona w Kuśnierzu z podwórzem, rolą i pastwiskiem, o obszarze 12,03,80 ha i w chwili uczynienia wzmianki o przetargu zapisana w księdze gruntowej Kuśnierz, tom I, karta 1, na imię Wiktorji z Przybylaków Skotnickiej w Kuśnierzu, zostanie **dnia 17 października 1929 r., o godzinie 10 przed południem** wystawioną na przetarg w niżej oznaczonym Sądzie, pokój Nr. 10. Wzmiankę o przetargu zapisano w księdze gruntowej dn. 26. 6. 1929 r. Niniejszem wzywa się wszystkich, których prawa w chwili zapisania wzmianki o przetargu nie były w księdze gruntowej uwidocznione, aby się z niemi zgłosili najpóźniej w dniu przetargu, przed wezwaniem do wnoszenia ofert i prawa te uprawdopodobnili, gdyby wierzyciel im przeczył. W razie niezastosowania się do powyższego wezwania, prawa te przy oznaczeniu najniższej oferty nie zostaną wcale uwzględnione, a przy rozdziale ceny kupna dopiero po roszczeniu wierzyciela i innych prawach. Zaleca się dwa tygodnie przed terminem podać na piśmie albo do protokółu sekretarza sądowego dokładne obliczenie swych roszczeń w kapitale, odsetkach, kosztach wypowiedzenia i kosztach sądowego dochodzenia swych praw, oraz oznaczyć pierwszeństwo, którego się żąda. Tych, którym służy prawo sprzeciwienia się przetargowi, wzywa się, aby przed udzieleniem przybicia targu postarali się o umorzenie lub zawieszenie postępowania, gdyż inaczej prawo ich odnosić się będzie zamiast do nieruchomości, tylko do uzyskanej ceny kupna. — Strzelno, dnia 27-go lipca 1929 r. Sąd Grodzki.

Sprawy konkursowe

2470

W sprawie upadłościowej nad majątkiem Bibianny Latos, skład bławatów w Koronowie, na wniosek zarządcy masy upadłościowej zwołuje się zebranie wierzycieli na **dzień 17 września 1929 r. o godzinie 10 przed południem** przed podpisanym Sądem, pokój Nr. 15, celem powzięcia uchwały co do sprzedaży z wolnej ręki przedsiębiorstwa dłużniczki. — Koronowo, dnia 19 sierpnia 1929 r. Sąd Grodzki.

Wywołania publiczne i zapozwy.

2471

Stanisław Stablewski z Szlachcina, pow. Środa, właściciel dóbr rycerskich Szlachcin, tom IV, karta nr. 1, wzniósł przez adwokata Dr. Jagielskiego w Poznaniu o wywołanie rzekomo zaginionych listów hipotecznych, zapisanych w księgach wieczystych dobra rycerskie Szlachcin, tom IV, karta nr. 1, w dziale III, pod pozycją 28, w kwocie 50.000,— mk. wraz z odsetkami, i w księdze wieczystej dobra rycerskie Nietrzanowo, tom III, karta nr. 1, w dziale III, pod pozycją 24, w kwocie 100.000,— mk. wraz z odsetkami na rzecz Genossenschaft, Bank Przemysłowców, eingetragene Genossenschaft mit beschränkter Haftpflicht w Poznaniu, obecnie Bank Przemysłowców, Sp. Akc.

Posiadaczy owych listów hipotecznych wzywa się, by najpóźniej w terminie wywoławczym, który wyznacza się na **dzień 29 października 1929 r. o godzinie 12** w tutejszym Sądzie, pokój nr. 11, zgłosili swe prawa oraz przedłożyli oznaczone powyżej listy hipoteczne, gdyż w przeciwnym razie zostaną listy te uznane jako pozbawione mocy. — Środa, dnia 26 lipca 1929 r. Sąd Grodzki.

2472

W sprawie posiedziciela ziemskiego Franciszka Stróżyka w Otowie pod Poznaniem, powoda, zastąpionego przez adwokata Cichowicza w Poznaniu, przeciw kupcowi Józefowi Posenerowi, dawniej w Miłosławiu, obecnie niewiadomego pobytu, o wykreślenie hipoteki, wzywa powód pozwanego na termin do ustnej rozprawy **dnia 28 października 1929 o godz. 10 przed południem** przed Sąd Okręgowy w Poznaniu, sala 28, z poleceniem obrania sobie jako procesowego zastępcę adwokata, działającego przy sądach był. dzielnicy pruskiej. Powód w terminie stawi wniosek: 1) Zasądzić pozwanego do udzielenia zezwolenia na wykreślenie hipotek, zapisanych w księdze wieczystej nieruchomości Otowo, tom I karta 1 w dziale III pod l. 66, w kwocie 25 000 mk., pod l. 68 w kwocie 631,65 mk. oraz w dziale III pod l. 69 w kwocie 4.037,17 mk. wraz z procentami. 2) Nałożyć pozwanemu koszta sporu. 3) Uznać wyrok za tymczasowo wykonalny, ewentualnie za kaucją. — Poznań, dnia 17 sierpnia 1929. Sekretarjat I Sądu Okręgowego.

2473

Wyrok. W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej! W sprawie wywoławczej Spar- und Darlehnskasse w Tarkowie, Sąd Grodzki w Inowrocławiu przez sędziego G. Zwierzyńskiego orzekł: I. List hipoteczny, wystawiony dla Spar- und Darlehenskasse w Tarkowie, na hipotekę zapisaną w księdze wieczystej Tarkowo wkw: 14, dział III, poz. 3 w kwocie 3.500 Mk. z tytułu pożyczki, uznaje się za nieważny; II. Koszta postępowania wywoławczego ponosi Jan Sawicki, rolnik w Tarkowie. — Inowrocław, dnia 16 kwietnia 1929. Sąd Grodzki.

2474

List hipoteczny z dnia 7 maja 1912 r. na zapisaną w księdze wieczystej Pogorzela, karta 28, w dziale III,

pod nr. 6, hipotekę z tytułu reszty ceny kupna dla Juljanny z Roszczaków Sierszulskiej, wdowy z Pogorzeli, w kwocie 3000 Mk. z 4½% odsetkami, zaginął i na wniosek właścicieli nieruchomości, Stanisława i Marjanny, małżonków Wróblewskich z Pogorzeli, którzy wierzytelność spłacili, ma być pozbawiony mocy. Posiadacza tego dokumentu wzywa się, by najpóźniej w terminie wywoławczym, który wyznacza się **na dzień 7 grudnia 1929 r. o godzinie 10 przed południem** w niżej podpisanym Sądzie, pokój Nr. 9, zgłosił swe prawa i list hipoteczny przedłożył, w przeciwnym razie list ten zostanie pozbawiony mocy. — Koźmin, dnia 20 sierpnia 1929 r. Sąd Grodzki.

2475

Właścicielki nieruchomości Bobrowniki dobra, Irena Dużkowska i Aniela Przeździecka z domu Dutkowska z Zgierza, postawiły wniosek na wywołanie zagubionego listu gruntowego z 16 marca 1916/6 maja 1916, dot. długu gruntowego w wysokości 5000 Mk., oprocentowanego po 5 od sta rocznie, zapisanego na nieruchomości Bobrowniki dobra, w dziale III, pod L. 57, dla nauczyciela Władysława Braszego w Kuźnicy Bobrowskiej. Posiadacza tego dokumentu wzywa się, by najpóźniej na terminie **w dniu 5 listopada 1929 r., przed południem o godzinie 10** w podpisanym Sądzie, pokój Nr. 44, odbyć się mającym, swoje prawa zgłosił i dokument ten przedłożył, w przeciwnym razie nastąpi unieważnienie dokumentu. — Ostrzeszów, dnia 31 lipca 1929. Sąd Grodzki.

2476

Zofja z Wiśniewskich Weberowa, obecnie zamieszkała w Czarnkowie, wniosła o wywołanie rzekomo zaginionego listu hipotecznego z dnia 1. 8. 1919 r., dotyczącego pretensji 22000 Mk. reszty ceny kupna z 5% odsetkami, która to pretensja wynika z dokumentu dłużnego z dnia 11 lipca 1919 r. i jest zapisana do łącznej odpowiedzialności w księdze gruntowej Kołata (pow. poznański), tom I., wykazy 10 i 6 w dziale III pod nr. 18 i 11. Posiadacza nazwanego listu hipotecznego wzywa się, aby najpóźniej na terminie **dnia 3 grudnia 1929 o godz. 12 w południe** w podpisanym Sądzie, pokój Nr. 9, zgłosił swe prawa i list hipoteczny przedłożył. W przeciwnym bowiem razie list hipoteczny zostanie uznany jako nieważny. — Pobiedziska, dnia 16 sierpnia 1929. Sąd Grodzki.

Sprawy Spółek i rej. handlowy.

2477

W naszym rejestrze stowarzyszeń zostało pod l. 2 wpisane T-wo: „Towarzystwo Gimnastyczne „Sokół" w Kościerzynie", Towarzystwo zapisane. Statut został ustanowiony dnia 2 maja 1928 r. — Pobiedziska, dnia 9-go lipca 1929. Sąd Grodzki.

Zapisy w rejestrze majątkowym.

2478

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych str. 1761 zapisano dnia 27 marca 1929 r. co następuje: rolnik Stefan Bauman i jego żona Jadwiga z domu Jakutowicz z Rzegnowa pow. Gniezno, kontraktem notarjalnym z dnia 17 grudnia 1928 r. (rej. not. nr. 443 za rok 1928 notarjusza Dr. Rabskiego w Gnieźnie) zawarto ogólną wspólność majątkową kodeksu cywilnego. — Gniezno, dnia 27 sierpnia 1929 r. Sekretarjat Oddział 6 Sądu Grodzkiego.

2479

W naszym rejestrze majątkowym zapisano dzisiaj pod nr. 2297, że gospodarz Stanisław Srajek i Józefa z Jędryczków z Mszczyczyna, kontraktem sądowym z dnia 17 grudnia 1928 zawarli ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Śrem, dnia 18-go stycznia 1929. Sąd Grodzki.

2480

W naszym rejestrze spraw majątkowych wpisano dzisiaj na stronie 1008, że małżonkowie Marciniak Kazimierz, rolnik z Gorzykówka i Anna z domu Taratuta, zawarli na mocy kontraktu z dnia 21 maja 1929 r. zupełny rozdział majątkowy. — Witkowo, dnia 22 czerwca 1929 r. Sąd Grodzki.

2481

W naszym rejestrze spraw majątkowych wpisano dzisiaj na stronie 1009, że małżonkowie Waligórski Kazimierz, robotnik z Lubochni i Anna z domu Różak, zawarli na mocy kontraktu z dnia 3 października 1927 r. ogólną wspólność majątkową w myśl §§ 1437 do 1518 kodeksu cywilnego. — Witkowo, dnia 8 lipca 1929 r. Sąd Grodzki.

2482

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych na stronie 1765 wpisano dziś, że rolnik Franciszek Królak z Obory, pow. Gniezno i Anna z domu Misch z Goniczek, pow. Września, umową notarjalną z dnia 25-go marca 1927 r. (rej. not. Dr. Jurka z Gniezna nr. 99/27), zaprowadzili ogólną wspólność majątkową. — Gniezno, dnia 24 sierpnia 1929. Sekretarjat Oddział 6 Sądu Grodzkiego.

2483

W naszym rejestrze spraw majątkowych zapisano dzisiaj na stronie 1011, że małżonkowie Gałązka Walenty, rolnik z Jarząbkowa i Pelagja z domu Szuba, zawarli na mocy kontraktu z dnia 30 stycznia 1928 r. ogólną wspólność majątkową w myśl §§ 1437 do 1518 kodeksu cywilnego z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Witkowo, dnia 24 lipca 1929. Sąd Grodzki.

2484

W naszym rejestrze spraw majątkowych zapisano dzisiaj na stronie 7, że małżonkowie Łuszczewski Zygmunt, kupiec w Witkowie i Małgorzata z domu Niedbał, zawarli na mocy kontraktu z dnia 2 lipca 1929 ogólną wspólność majątkową w myśl §§ 1437 do 1518 kodeksu cywilnego. — Witkowo, dnia 3 lipca 1929. Sąd Grodzki.

2485

W tutejszy rejestr małżeńskich praw majątkowych wpisano dziś pod nr. 351, iż Kazimierz Borys, rolnik w Janikowie i żona jego Józefa z domu Walczak, kontraktem notarjalnym z dnia 28 lutego 1929 zawarli ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. Strzelno, dnia 7 maja 1929. Sąd Grodzki.

2486

W tutejszym rejestrze majątkowym wpisano dziś pod nr. 748, że Rabiega Antoni, rolnik, i żona jego Marjanna z domu Niedbała, zamieszkali w Olbinie — Pakosław, umową z dnia 10 czerwca 1929 postanowili ogólną wspólność majątkową. — Jutrosin, dnia 12 sierpnia 1929. Sąd Grodzki.

2487

W tutejszy rejestr małżeńskich praw majątkowych wpisano dziś pod nr. 354, iż Jan Trzecki, rolnik w Gaju i żona jego Jadwiga z domu Mazgaj, kontraktem notarjalnym z dnia 20 października 1925 zawarli ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Strzelno, dnia 13 sierpnia 1929. Sąd Grodzki.

Prenumerata kwartalna 2,50 zł. Ogłoszenia: wiersz dwuszpaltowy 1,— zł. Cena pojedyńcz. egzemplarza 50 gr.
Adres redakcji i administracji: Poznań, ul. Gołębia 1. Telefon: 4211.

Tłoczono w Drukarni Państwowej w Poznaniu, ulica Składowa 3.